U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobců: **a) B. V .,** , **b) J. V .,** proti žalovanému **Městskému úřadu Čáslav, odboru výstavby a regionálního rozvoje,** Žižkovo nám. č. 1, Čáslav, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, o vyloučení soudců, ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 30/2003,

t a k t o :

Soudkyně JUDr. Olga Stránská, JUDr. Eva Havlová a JUDr. Olga Píšová **n e j s o u** vyloučeny z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 30/2003.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Praze dne 17. 2. 2003 se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti Městského úřadu Čáslav, odboru výstavby a regionálního rozvoje s tím, aby bylo žalovanému uloženo vydat rozhodnutí v č. j. výst. 1008/98 na základě požadavku žalobců ze dne 11. 8. 1998 dle § 135 zákona č. 50/1976 Sb.

Podáním ze dne 17. 2. 2004 vznesli žalobci opakovanou námitku podjatosti dle § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."). Žalobci uvádí, že „Ve věci byla již vznesena podjatost soudců senátu 44 Ca ve složení Havlová, Stránská, Píšová. Jmenované ve vyjádření NSS popřely účelově svoji podjatost, tato okolnost vyplývá z obsahu usnesení NSS ze dne 20.1. t.r. pod č. j. Nao 42/2003-158 a ve vazbě na č. j. 44 Ca 30/03-Praha a z usnesení NSS ze dne 20. 1. t.r., pod sp. zn. Nao 41/2003-66 ve vazbě na č. j. 44 Ca 60/03-Praha.".

Po vyjádření všech, v návrhu na vyloučení uvedených soudkyň, byla věc předložena k rozhodnutí o námitce podjatosti Nejvyššímu správnímu soudu (§ 8 odst. 5 s. ř. s.). Ten vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů:

Ze spisu Krajského soudu v Praze sp. zn. 44 Ca 30/2003 vyplývá, že žalobce B. V. skutečně vznesl v předmětné věci námitku podjatosti dle § 8 a § 9 s. ř. s. soudkyň JUDr. O. Stránské, JUDr. E. Havlové a JUDr. O. Píšové již při jednání soudu v předmětné věci dne 2. 12. 2003, kterou potom doložil písemným podáním ze dne 5. 12. 2003, a to i v zastoupení žalobkyně J. V

.

Tuto námitku žalobci zdůvodnili tak, že soudkyně nejednaly objektivně a nestraně, žalobce B. V. byl arogantně napadán a urážen a bylo vyloženě straněno žalovanému. Žalobci toto zdůvodňují tím, že „zdejší starosta“ (pozn. NSS – starosta města Čáslav) uvedl 26. 8. 2003 takové tvrzení při zdůvodnění vzneseného křivého obvinění žalobce B. V., na základě něhož bylo „vyinscenováno“ jeho trestní stíhání, z něhož šlo dovozovat, že došlo k narušení soudcovské nezávislosti ve věci sp. zn. 44 Ca 30/2003, a stejně tak i ve věci sp. zn. 44 Ca 60/2003.

Vznesené námitky podjatosti neshledal Nejvyšší správní soud důvodné a svým usnesením ze dne 20. 1. 2004, č. j. Nao 42/2003-158 rozhodl tak, že soudkyně JUDr. Olga Stránská, JUDr. Eva Havlová a JUDr. Olga Píšová nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 30/2003.

V opakované námitce podjatosti žalobci znovu zdůrazňují a opakovaně (dílem stejnými, dílem jinými slovy) uvádí námitky, které převážně byly předmětem již jejich předchozích podání. Tak zejména uvádí, že žalobce B. V. byl jmenovanými soudkyněmi dne 2. 12. 2003 arogantně a hrubě urážen a ponižován, kryly podvody žalovaného a jeho zfalšování písemností. Dále uvádí, že soudkyně zneužívají, že trestná činnost pracovníků MÚ Čáslav je kryta a proti žalobci B. V. bylo vyinscenováno protiústavní trestní stíhání. Novou námitkou je konstatování, že žalobce B. V. „dne 19. 1. 2004 zjistil, že u Krajského soudu v Praze došlo ke zničení jeho žalobního návrhu dle § 13 o.z. ze dne 10. 11. 2003 podaného do podatelny Krajského soudu v Praze dne 18. 11. 2003 v 9:15 hod. a nelze vyloučit, že některá z uvedených soudkyň dané podání zničila za účelem okolnosti, aby pak při řízení mohla zneužívat podvod žalovaného z 21. 7. 2003 pod č. j. Výst. 562/03.“. Současně žalobci požadují, aby věcí byl pověřen jiný senát.

Všechny soudkyně se k opakované podané námitce podjatosti vyjádřily shodně s jejich vyjádřením k předchozí námitce podjatosti z prosince 2003, kdy uvedly, že jim nejsou známy žádné skutečnosti, pro které by byly z projednávání a rozhodnutí ve věci sp. zn. 44 Ca 30/2003 vyloučeny. Současně shodně výslovně uvedly, že nemají žádný vztah k účastníkům řízení a ani k projednávané věci. Protože vyjádření soudkyň k této opakované námitce bylo shodné jako vyjádření předchozí, další vyjádření soudkyň Nejvyššímu správnímu soudu předloženo nebylo.

Nejvyšší správní soud pečlivě posoudil všechny námitky podjatosti vznesené posuzovanou „opakovanou námitkou podjatosti“ a dospěl k závěru, že námitky podjatosti v předmětné věci nejsou důvodné a podání opakované námitky podjatosti poté, co se dřívějšími převážně obdobnými námitkami žalobců Nejvyšší správní soud řádně vypořádal, bylo neopodstatněné.

Nejvyšší správní soud znovu poznamenává, že podle § 8 odst. 1 „s. ř. s.“ jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho

rozhodování v jiných věcech. V projednávané věci však žádný z těchto důvodů podjatosti zjištěn nebyl. Rovněž samy soudkyně se vyjádřily tak, že nemají k účastníkům žádný vztah, a stejně tak nemají žádný vztah ani k věci samé. Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Shora rekapitulované důvody tvrzené ze strany žalobců však tohoto charakteru nejsou.

Z uvedených důvodů soud rozhodl, jak je ve výroku uvedeno, že soudkyně JUDr. Olga Stránská, JUDr. Eva Havlová a JUDr. Olga Píšová nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodnutí předmětné věci.

Za této situace se již Nejvyšší správní soud nezabýval návrhem žalobců na postup podle § 9 odst. 1 s. ř. s., v jehož smyslu Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému senátu krajského soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaného senátu místně příslušného soudu nelze sestavit senát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 8. 4. 2004

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu